

Om så är fallet: beror detta på att myndigheterna i Bratislava önskar förhindra nära kontakter mellan södra Slovakien, med dess ungersktalande minoritet, och Ungern? Anser kommissionen att en sådan inställning går ihop med den anda av ett Europa utan inre gränser, vilken underförstått ingår som ett led i EU-medlemskapet?

Svar från Günter Verheugen på kommissionens vägnar

(16 oktober 2003)

Kommissionen har noterat parlamentsledamotens anmärkningar om den slovakiska regeringens beslut om byggande av en motorväg mellan Kosice och Bratislava. Kommissionen kan enbart bekräfta att såväl den motorvägen som vägen mellan Kosice och den ungerska gränsen har fastställts som delar av det transeuropeiska transportnätet (TEN-T) och att Slovakien och unionen därför har kommit överens om att prioritera dessa vägar. Det är inom den ramen de slovakiska myndigheternas sak att fastställa sina egna prioriteringar och föreslå för kommissionen vilka projekt som skall finansieras.

(2004/C 88 E/0119)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2759/03

från Fernando Fernández Martín (PPE-DE) till kommissionen

(16 september 2003)

Ämne: Beräkningsmetod för det finansiella stödet till traditionella bananleverantörer från AVS-länderna

Inom ramen för åtgärderna för tekniskt och finansiellt stöd till traditionella leverantörer av AVS-banor fastställer kommissionen den årliga finansieringen för varje land med hjälp av en beräkningsmetod som tar hänsyn till skillnaderna i konkurrenskraft mellan AVS-länder som erhåller stöd och tredje länder som levererar banor samt till bananodlingens betydelse för varje lands ekonomi (kommissionens förordning 1609/1999⁽¹⁾).

Kommissionen mäter konkurrenskraften utifrån skillnaden mellan det genomsnittliga cif-priset (produktionskostnad, försäkring, frakt) på banor från ett tredje land och det genomsnittliga priset på banor från varje AVS-land vid införseln till unionen. Dessa uppgifter, som samlas in av Eurostat, härrör från de tulldeklarationer som importörerna i varje medlemsstat gör. Tyvärr verkar det emellertid som om uppgifterna inte bygger på en enhetlig definition, vilket leder till allvarliga fel.

Till och med banor som kommer från en och samma plats får ett cif-värde som skiljer sig mycket åt mellan vissa medlemsstater samtidigt som alla banor får samma cif-värde i andra medlemsstater. Denna bristande harmonisering innebär att kommissionen använder sig av ett instrument som är olämpligt för att mäta de bananproducerande AVS-ländernas konkurrenskraft, vilket leder till stora förluster i de stöd som både rådet och parlamentet står bakom.

Kan kommissionen förklara det fastställda förhållandet mellan bananernas marknadsvärde och deras konkurrenskraft? Skulle det inte vara mer effektivt att mäta bananernas konkurrenskraft genom att iakttäta bananernas produktionskostnader? Kan kommissionen garantera att den kommer att mäta konkurrenskraften för banor från AVS-länder på grundval av ett verkligt cif-värde (kostnad, försäkring, frakt) och inte ett värde som fastställts utifrån marknadsvärdet samt att den med alla medel kommer att försöka åtgärda de orättvisor som uppstått?

⁽¹⁾ EGT L 190, 23.7.1991, s. 14.

Svar från Poul Nielson på kommissionens vägnar

(21 oktober 2003)

Som parlamentsledamoten mycket rätt påpekar beräknas de enskilda belopp som årligen tilldelas varje traditionell bananleverantör i AVS-länderna (Afrika, Västindien, Stillahavsområdet) enligt de kriterier som fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 1609/1999⁽¹⁾. Det är framför allt cif-priset (kostnad, försäkring och frakt), som framgår av Eurostats statistik, som används som referens för att mäta skillnaderna i konkurrenskraft mellan leverantörer i AVS-länder och tredjeländer. Dessa uppgifter inhämtas, i den mån de finns tillgängliga, av tullmyndigheterna i varje medlemsstat på grundval av de värden som

anges i deklARATIONEN för övergång till fri omsättning. Bananer omfattas inte av värdetullar och värdena deklarerar därför endast för statistikens och mervärdesskattens skull och grundar sig i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i kommissionens förordning nr 1917/2000⁽²⁾ på tullvärdet. De möjliga variationer i de statistiska värdena som registrerats i olika medlemsstater beror med största sannolikhet på variationer i de relevanta uppgifter som förvaltningarna har tillgång till i avsaknad av cif-priser på varorna – det faktiska priset på varorna finns inte alltid tillgängligt när varorna övergår till fri omsättning. Även om åtgärderna för en fullständig harmonisering bör fortsättas är de olika metoderna förenliga med gällande bestämmelser.

Kommissionen tillbakavisar påståendet att det skulle förekomma "stora förluster" i stödet eftersom kriterierna tillämpas på ett enhetligt och rättvist sätt.

När det gäller möjliga mätningar av bananernas konkurrenskraft kan det mycket väl hävdas att det finns bättre mått än cif-priset. Parlamentsledamoten nämner att produktionskostnaderna skulle vara det lämpligaste sättet. När kommissionens förordning utformades fanns det dock inga andra uppgifter tillgängliga som både lät sig redovisas och jämföras och så är fortfarande fallet.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1609/1999 av den 22 juli 1999 om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 856/1999 om att inrätta en särskild ram för bistånd till traditionella AVS-bananleverantörer, EGT L 190, 23.7.1999.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1917/2000 av den 7 september 2000 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1172/95 om statistik över utrikeshandel, EGT L 229, 9.9.2000.

(2004/C 88 E/0120)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2775/03

från Jules Maaten (ELDR) till kommissionen

(16 september 2003)

Ämne: EU-medborgare som orättmätigt hålls fången i Thailand

1. Känner kommissionen till att den nederländske medborgaren Machiel Kuijt fortfarande hålls fången även efter en thailändsk domstol frikännt honom från anklagelserna om att ha varit inblandad i narkotikasmuggling?
2. Instämmer kommissionen med att det strider mot likabehandlingsprincipen att en italiensk medborgare som anklagats i samma fall som Machiel Kuijt och som också frikännts faktiskt fått lämna Thailand i väntan på överklagan? Delar kommissionen också uppfattningen att det inte är bra att två EU-medborgare behandlas olika av en stat med vilken förbindelserna är vänskapliga?
3. Delar kommissionen uppfattningen att de thailändska myndigheterna inte uppfyller skyldigheterna i Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, till vilken Thailand anslöt sig 1997, när de vägrar att frisläppa Machiel Kuijt mot borgen?
4. Avser kommissionen att ta upp detta ärende med Thailands representant vid EU?
5. Är kommissionen beredd att överväga sanktioner för att övertyga thailändska myndigheter om att det strider mot internationella konventioner att fortsätta att hålla Machiel Kuijt fången i väntan på överklagan? I så fall vilka?

Svar från Christopher Patten på kommissionens vägnar

(16 oktober 2003)

Kommissionen har via sin delegation i Bangkok följt fallet Machiel Kuijt.

Enligt kommissionens uppfattning är det i första hand de nederländska myndigheterna som är behöriga att ingripa i fallet.